

Υπόθεση T-417/04

Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1429/2004 — Γεωργία — Κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς — Ρύθμιση της χρήσης των ονομασιών των ποικιλιών αμπέλου ή των συνωνύμων τους — Χρονικός περιορισμός της χρήσης — Προσφυγή φορέα αυτοδιοίκησης που δεν έχει κρατική υπόσταση — Πρόσωπα που αφορά ατομικά η προσβαλλόμενη πράξη — Απαράδεκτο»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Μαρτίου 2007 . . . . II - 644

Περίληψη της διατάξεως

Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά

(Άρθρα 230, εδ. 4, ΕΚ και 249, εδ. 2, ΕΚ· κανονισμός 1429/2004 της Επιτροπής, παράρτημα Ι, σημείο 103)

II - 641

Η διάταξη που περιορίζει μέχρι τις 31 Μαρτίου 2007 το δικαίωμα χρήσης της ονομασίας «Tocaï friulano» και περιλαμβάνεται, με τη μορφή επεξηγηματικής σημείωσης, στο παράρτημα Ι του κανονισμού, για τροποποίηση του κανονισμού 753/2002 για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 1493/1999 όσον αφορά την περιγραφή, την ονομασία, την παρουσίαση και την προστασία ορισμένων αμπελοοινικών προϊόντων, εντάσσεται στο γενικό πλαίσιο των διατάξεων το οποίο έχει θεσπίσει ο ανωτέρω κανονισμός και το οποίο αφορά όλους τους επιχειρηματίες και όλους τους οργανισμούς αυτοδιοίκησης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επομένως σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται αφηρημένα. Συνεπώς, αποτελεί μέτρο γενικής ισχύος, κατά την έννοια του άρθρου 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, και έχει, ως εκ τούτου, κανονιστικό χαρακτήρα.

Τα μέτρα αυτά ενδέχεται πάντως να αφορούν ορισμένα πρόσωπα ατομικά.

Αυτό όμως δεν ισχύει για την επίμαχη διάταξη σε σχέση με ένα φορέα αυτοδιοίκησης που δεν έχει κρατική υπόσταση, όπως είναι η Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia.

Πράγματι, πρώτον, η ιδιότητα του παραγωγού που ισχυρίζεται ότι έχει ο φορέας αυτός

δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο φορέας αυτός εξατομικεύεται κατά τρόπο ανάλογο με τον τρόπο που εξατομικεύεται ο αποδέκτης μιας απόφασης. Η γενική ισχύς και, επομένως, ο κανονιστικός χαρακτήρας μιας πράξης δεν αναιρούνται από τη δυνατότητα προσδιορισμού με κάποιο, μεγαλύτερο ή μικρότερο, βαθμό ακρίβειας του αριθμού ή ακόμη και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων η πράξη αυτή έχει εφαρμογή σε δεδομένο χρονικό σημείο, εφόσον η εφαρμογή αυτή γίνεται στο πλαίσιο αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής κατάστασης που καθορίζεται από την πράξη σε σχέση με τον σκοπό που επιδιώκει η εν λόγω πράξη. Η απαγόρευση πάντως της χρήσης της ονομασίας «Tocaï friulano» μετά τις 31 Μαρτίου 2007 ισχύει γενικά και για αόριστο χρονικό διάστημα για κάθε ενδιαφερόμενο επιχειρηματία, δηλαδή για τους καλλιεργητές αυτής της ποικιλίας αμπέλου, για τους παραγωγούς και για τους εμπόρους του εν λόγω κρασιού.

Δεύτερον, το γενικό συμφέρον που ενδέχεται να έχει μια περιφέρεια, ως αρμόδιος φορέας σε σχέση με τα ζητήματα οικονομικής και κοινωνικής φύσης στο έδαφός του, για την επίτευξη ευνοϊκού αποτελέσματος για την οικονομική ευημερία του δεν αρκεί αφ' εαυτού για να θεωρηθεί ότι η περιφέρεια αυτή θίγεται κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

Τρίτον, η κατανομή των νομοθετικών και κανονιστικών αρμοδιοτήτων εντός ενός κράτους μέλους διέπεται από το συνταγματικό δίκαιο και μόνο του οικείου κράτους και δεν έχει καμία σημασία για την εκτίμηση του ζητήματος αν τα συμφέροντα ενός οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης θίγονται από μέτρο του κοινοτικού δικαίου.

Συγκεκριμένα, ανεξάρτητα από την ομοσπονδιακή ή άλλη μορφή της συνταγματικής οργάνωσης ενός κράτους μέλους ή την οργάνωση της αυτοδιοίκησής του, στις αρχές του κράτους αυτού εναπόκειται, στο πλαίσιο της κοινοτικής έννομης τάξης, να εκπροσωπούν τα συμφέροντα που συνδέονται ενδεχομένως με την προάσπιση της εθνικής νομοθεσίας.

Επιπλέον, οι νομοθετικές και κανονιστικές προνομίες που έχουν ενδεχομένως τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου των κρατών μελών, πλην του Δημοσίου, δεν είναι τέτοιας φύσης, ώστε να τους παρέχεται ατομικό συμφέρον για την υποβολή αίτησης ακυρώσεως οποιασδήποτε διάταξης του ουσιαστι-

κού κοινοτικού δικαίου που δεν επηρεάζει την έκταση των αρμοδιοτήτων τους, δεδομένου ότι η άσκηση των προνομίων αυτών δεν πραγματοποιείται καταρχήν προς το συμφέρον του προσώπου που τις έχει.

Τέλος, οι απαιτήσεις παροχής αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας δεν είναι δυνατόν να καταλήγουν να μη λαμβάνεται υπόψη η επιβαλλόμενη από το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ προϋπόθεση να αφορά η προσβαλλόμενη πράξη ατομικά τον προσφεύγοντα.

(βλ. σκέψεις 44, 47, 51-52, 54-55, 61-63, 67)